

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind II 1842-49

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr02-shoot-idm140151022214016/facsimile.pdf> (tilgået 19. oktober 2021)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

du betræder din blomster dæl, efter din magiske slummer i dit jomfru paulun, måtte være aldeles ren og værdig at formæle sig med din æteriske ånde – men det forekommer mig, at dette unu- lig kan ske ved den bornholmske fejkone* alene, om hun også, men det gør hun jo desuden aldrig, undtagen når den Bournonville- ske genius skal divertere, svæver fejende hen over den jord, på hvil- ken Vaucluse-Dalen, efter Advokatens datter skal arrangeres til at modtage Renés – o! Tal –.

Ja – se når man skal nævne regiss. og direktør, så må den po- tenserede stil høre op –! Elskeligste søde fru Heiberg! tal med eller skriv til et. C., bed ham at formå Glæser til at lade orkestret give Ouverturen til »Midsommer-nats drømmen« for a n »Kong R. datter«. Se så er luften rensset på en måde, som er Dem selv og stykket tjenligst. – Hvad synes De? gør det!

Deres tilbeder og sande ven R.

S. T.

Fru H. L. Heiberg.

Hans ønske i brevet blev opfyldt, nattet »Advokatens datter« ikke blev givet, da frøken Ryge betakkede sig for atter at komme i selskab med »Kong Renés datter«. Direktionen havde formeligt sin nød med at få noget styrke frem ved siden deraf; skuespillerne vægrede sig snart ved at spille i dette, snart i hint; følgen deraf blev, at jeg blev misbrugt som så ofte. Jeg måtte nemlig mange gange spille i det lille muntre stykke »Den nye barselstue« oven- på min anstrengende rolle i »Kong Renés datter«, et offer, som igrunden ingen direktør burde kræve; thi det går ud over teatret selv. Har en skuespillerinde formået at gøre et stærkt, idealt ind- tryk i et stykke, da er der noget uskønt i straks ovenpå at lade den samme personlighed fremtræde i noget så helt forskelligt og ligesom selv udslutte det foregående indtryk. Denne straf får man, når man formår at spille i forskellige genrer; da kræves det af os kl. 7 at spille en fin, lyrisk, ideal rolle, og kl 8^{1/2} en gammel, ironisk jomfru, der spotter over verdens dårlighed. I Frankrig ken- der man intet hertil; der er det næsten uden eksempel, at talenter-

* En fejkone ved teatret, der havde det hverv at feje teatergulvet, forinden en ballet begyndte.